

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11442/2023
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Јоксимовић, адвокат из ..., против тужених Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд и Удружења осигураваача Србије – Гарантни фонд Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4515/18 од 28.10.2019. године и решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4515/18 од 26.02.2020. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизија тужиоца изјављена против дела става II изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу 4515/18 од 28.10.2019. године којим је одлучено о законској затезној камати на главно потраживање и ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4515/18 од 26.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 8343/16 од 16.09.2016. године, која је исправљена решењима тог суда под истим бројем од 02.12.2016. године и 10.11.2017. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате и то на име претрпљених физичких болова износ од 400.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 300.000,00 динара, на име умањења животне активности износ од 1.250.000,00 динара и на име наружености износ од 250.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као неоснован. Ставом II изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом тог суда од 10.11.2017. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате и то на име претрпљених физичких болова износ од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, на име умањења животне активности износ од 50.000,00 динара и на име наружености износ од 50.000,00 динара, све као разлику од потраживаних износа до износа опредељених пресудом од 16.09.2016. године којим је тужбени захтев одбијен као неоснован.

Апелациони суд у Крагујевцу је, након одржане расправе, пресудом Гж 4515/18 од 28.10.2019. године ставом I изреке, укинуо пресуду Основног суда у Крагујевцу П 8343/16 од 16.09.2016. године, која је исправљена решењима тог суда под истим бројем од 02.12.2016. године и 10.11.2017. године и допунску пресуду тог суда П 8343/16 од 10.11.2017. године. Ставом II изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате и то за претрпљене физичке болове износ од 550.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 1.300.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености износ од 300.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 450.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 28.10.2019. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом III изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 711.550,00 динара, с тим да су, уколико у том року не исплате наведени износ, обавезани да плате законску затезну камату на неисплаћени износ од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4515/18 од 26.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за исправку пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4515/18 од 28.10.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за допуну пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4515/18 од 28.10.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу става другог изреке којим је одлучено о законској затезној камати на главно потраживање, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Тужилац је изјавио благовремену ревизију и против другостепеног решења од 26.02.2020. године, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца у смислу одредбе члана 410. став 2. Закона о парничном поступку и оценио да ревизија тужиоца изјављена против другостепене пресуде у побијаном делу није дозвољена.

Према одредби члана 28. Закона о парничном поступку, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорне казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Пошто је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати као споредном тражењу, ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке у делу који се односи на побијање правноснажне другостепене пресуде, донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије изјављене против другостепеног решења, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 420. став 1. прописује да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

У конкретном случају, ревизијом се побија решење којим је одбијен захтев тужиоца за исправку пресуде и предлог тужиоца за допуну другостепене пресуде, а којим решењима се поступак правноснажно не окончава.

Имајући у виду наведено, ревизија изјављена против другостепеног решења је недозвољена, па је применом члана 420. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**